

Privat-klinik som „Ensi“ i Helsingfors venter København endnu paa.

En Pension.

Ondskabsfulde Tunge siger, at naar man i danske større Byer

„Pension-Direktøren“

endnu ikke har taget den i Udlandet saa benyttede Familie-Pension i Brug, saa er det, fordi Familiens Overhoved „kun kan spise den Sovs, Petra selv laver.“ Da her ingen Efterspørgsel er, saa er det vel ogsaa Grunden til, at man ikke i hele det store Kongens København kan finde en Pension, der drives efter det Mønster, som Pension „Comfort“ i det meget mindre Helsingfors.

Den lille Frue, som styrer dette imponerende Etablissement, og som for faa Aar siden forlod en af de finske Provinsbyer med en lille Datter i hver Haand og 5 Mark i Lommen, men ellers ensom og forladt, har en Bane bag sig, som mange Mand maa misunde hende. — Hun begyndte smaat med et Par Værelser i en Sidegade, — udvidede forsigtigt, indtil hun for et Par Aar siden en Dag stod hos en af Finlands mange Arkitekter (der er vist lige saa mange som der er Søer) med en Plan til et Hus, som hun vilde leje, hvis det blev bygget. I elleve fremmede Lande havde Fru Söderström „studeret“ Pensionsforhold, inden hun bestemte sig til sin Plan. Hun rejste uden at kunne andet Sprog end finsk og lidt svensk! Det var „litet tråkigt“, sagde hun, men hun naaede, det hun vilde.

Den store 4-Etages Bygning ligger nu paa en af Helsingfors' Hovedgader. Den rummer 100 Værelser, deraf flere sammenhængende til en hel Lejlighed. En af de Ting, „Bygfruen“ insisterede paa i sin Plan, var et Badeværelse og et Toiletrum til *hvert eneste* Værelse, og varmt og koldt Vand i *hvert eneste* Værelse. Det øvrige staar i Forhold hertil; ingen Luksus nogen Steder, men Hygge og Komfort forenet med praktisk Kvinde-Sans træffes overalt. Hvert Stykke Tapet, hver Støveklud, hver nok saa lille Ting af de tusinder, der skal til i en Forretning som denne, er valgt af „Direktøren“ selv. Det Hele minder om det engelske Ord-sprog: „Naar en Ting overhovedet er værd at gøre, er den værd at gøre godt.“

Priserne! De er rimelige. De billigste møblerede Enkeltværelser med Lys, Varme, Kost og Betjening koster 90 Kr. om Maa-neden. Familier faar Moderation.

Ligesom der har været Held ved de 5 Mk. i Lommen, saaledes har der været Glæde ved de to Smaapiger, der nu er saa store, at den ene uddanner sig i Faget i Udlandet for senere at vie sig til den kosmopolitiske Side af Forretningen i Helsingfors; den anden skal bestyre et „An-

neks“, som allerede haardt tiltrænges.

Det næste, den energiske Doktor Friberg præsenterer mig for paa vor Søndageftermiddagstur, er en meget velbesøgt Kafé „Star“, der er startet og ledes af *fire Kvinder*. Jeg beundrer en „Soda-fountain“ til 18,000 Kr., der er indført fra Amerika, som dominerer fra sin Plads midt i Rummet, og som fra store, hvide Marmorbeholdere gennem straalende blanke Nikkelhaner leverer enhver tænkelig Læskedrik, der af en Hær af unge kappepyntede Piger bringes til Gæsterne ved de smaa fikse Borde.

Vort sidste Besøg gælder en af Helsingfors' Kvinde-Grundejere, der med lige saa stor Ro som Kyndighed udtaler sig om indviklede Ejendomsforhold, Omsætning af Penge og Konjunkturerne, som de var før Krigen, og som de er nu.

Jeg maa skele hen til — — Kakkellovnskrogen. Tiden er gaaet fremad siden Per Brahe levede, og Kvinderne er begyndt at slaa Følge — i Finland som andet Steds.

Th. D.

Pension „Comfort“. -- Forhallen.